

Ἀπόστολος Ζῶτος

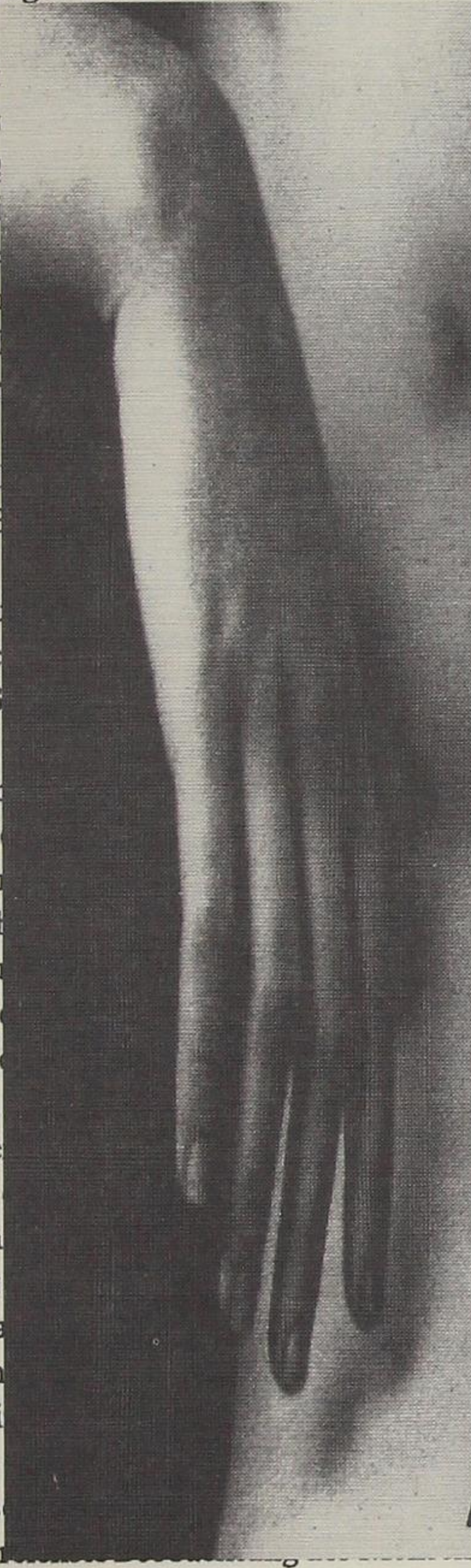
ΝΗΠΕΝΘΗΣ ΜΠΕΡΕΤΑ
ΣΤΑ ΑΝΘΗ ΤΟΥ ΧΑΣΜΑΤΟΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΑ

geschoben. So hat er dann den Haupt-
 anzen Kirche erhalten: die Darstellung
 us-Lebens in 28 lebensgroßen Szenen an
 Langhauswänden. In diesen vielen Bil-
 to die Jugend des Franziskus, sein Wir-

under,
 neuart
 dieser Vo
 bildern g
 wurde di
 rundete
 deutlich i
 , die fol
 mt. Dr
 heitlich
 Sachlich
 Einzelne B
 ang mit
 chitektu
 gesetzlic
 ellt,' daß
 ten Wer
 e als v
 e in sein
 antinisch
 enbar au
 erei. Hi
 uren fin
 rundet,
 ftvoll ve
 konnte
 n aneign
 über hat
 r war na
 gedrun
 war ei
 en. Die
 d seelis
 inigten

denkmalhafter Größe. Sie verkörperten so
 ren Sinnzusammenhang. In den Reliefs
 e Figuren zu neu ineinandergreifenden
 verbunden. Giotto hat diese gotische
 funktionelle Einheit der Antlitze, der Kör-
 appen, der Kompositionen und der ganzen
 nander und mit der Architektur über den

Sichtbare ausweitete. Giotto hat nicht nur
 Bauformen und Plastiken täuschend gemalt,
 hauer Reliefs gezeichnet (vielleicht auch Sta
 nicht nur selbst Bauwerke entworfen — er
 haupt die Malerei an die führende Stelle

plastisch
 Erscheinu
 gerichtig
 er dazu a
 sco tätiger
 und gar ei
 rung entsp
 e des Gan
 lich sind
 . Über d
 zugrunde
 erloren, —
 che Ober
 ichtigste.
 eistern zu
 ganz über
 Deutschla
 entwurfs hi
 Giotto
 and er da
 Forschun
 ffen hat, v
 ichte Erb
 ist Giotto
 schnelle kü
 verunklä
 Anschauu
 ter recht
 ewandelt
 ng auch
 steht hint
 Zeichnung
 eren We

machtvollen *Kruzifixus* in Santa Maria
 Florenz und der Darstellung des Papstes Bo
 deren Rest in San Giovanni in Laterano
 Beide Werke zeigen dieselben Formen, v
 Werken in Assisi zugrunde liegen. Das I
 wurde zur Verkündigung des Heiligen J
 gemalt, und unmittelbar vorher muß Giot

© 2015, Έκδόσεις τοῦ Φοίνικα, Ἀπόστολος Ζῶτος

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΑ

Ζωοδόχου Πηγῆς 49, 106 81 Ἀθήνα

210 3244908, foinikas.gr@gmail.com

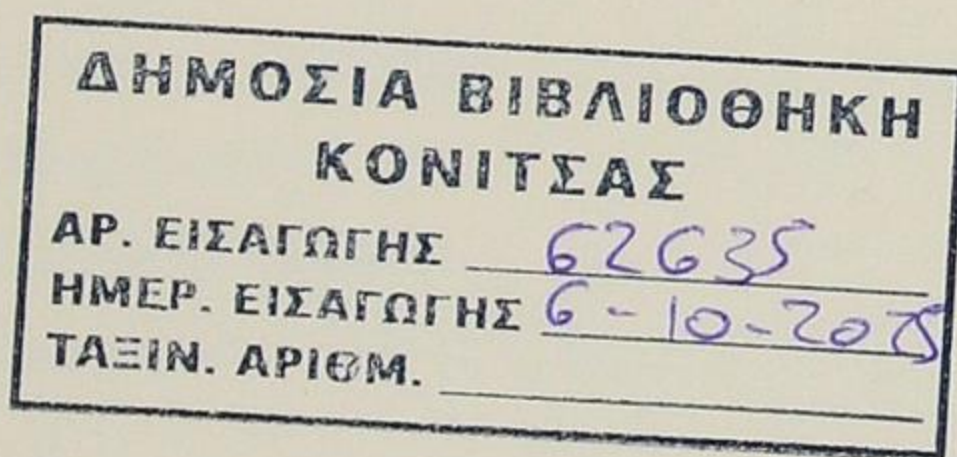
www.e-legas.co

ISBN 978-960-6849-48-0

ΝΗΠΕΝΘΗΣ ΜΠΕΡΕΤΑ
ΣΤΑ ΑΝΘΗ ΤΟΥ ΧΑΣΜΑΤΟΣ

Ἀπόστολος Ζῶτος

Νηπενθής μπερέτα
στά ἄνθη τοῦ χάσματος

Ἀθήνα 2015

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΑ

Στόν Θεόφιλο Ζῶτο γιά τό ἐλεγείο του

ΑΜΠΙΑΖ ΑΜΠΙΑΖ

(1909-1981)

Ὁ Ἀμπάζ Ἀμπάζ
ὑπῆρξε ρόδον ἐμφύλιας ἐποχῆς
σέ μίαν ἀσημένια τοιχογραφία
μεταφυσικοῦ νόστου
μέ νύχτες ἐξαντλημένες καί κορμί κατάκοπο·

τό δέρμα κάπως μελαψό, Τοῦρκος
ἄλλωστε μουσουλμάνος, ζαρωμένο
ἀπό τόν συνωμοτικό αἰχμάλωτο τοῦ Γράμμου ἀέρα.
Τά μελίσματα τῶν βλεφάρων παραπονεμένα
καί τά πράσινα μάτια του γλύκα
ἢ ἀνοιχτή πληγή.

Σοφία χυμένη στά ζυγωματικά. Καί
μόνον τό μέτωπό του μέ τή δρόσο
καταγίνονταν τοῦ πρωιοῦ.
Ὅμορφο πρόσωπο κυανῆς λήθης
πού ἀνεξήγητα διατείνεται τόν Σεζάν.

Δέν εἶχε ἄλλη δουλειά.
Φόρτωνε καί ξεφόρτωνε
φορτηγά
παλιά στρατιωτικά Τζέι-Ἔμ-Σί
στόν πόλεμο γερασμένα ὀχήματα·

τσιμέντα
λήθη ἀμάραντη
σίδερα τῆς λύπης
λαμαρίνες τοῦ κενοῦ
χρώματα ἀπωλείας
οἶνοπνευματώδη κακῆς ποιότητας
οἰωνούς

γιά τά μπακάλικά μέ τά ἐδώδιμα ἀποικιακά

ἀρχαῖο μετάξι
στήν ἡττημένη ἀγορά τοῦ χωριοῦ του
προσηλωμένη μέ αὐταρέσκεια σέ ψιθύρους κακοῦ
πού δέν ἔμαθε ποτέ ἀπό εὐεργετική σιωπή.

Ἀχθοφόρε φυγαδευμένε ἀπό τήν εἰμαρμένη
στό ἀσημόχαρτο τῆς νικοτίνης
τῶν σέρτικων τσιγάρων σου·

στή ράχη σου ἔφερες βουνά·

σκυφτά λοξός τοῦ πόνου καί τοῦ θυμοῦ
ἢ πάλι ἄγνωστος τῆς ὕλης μέ τά δόντια σφιγμένα
πράσινα νά ὑψώνεις τοῦ χαλκοῦ
καί τά μαῦρα τοῦ δαιμόνου φέρετρα
σέ σπασμένα φτερά.

Χαμάλη τῆς ἐσπέριας λήθης
στά χρυσαφένια σήκωσες νεφρά σου

τό σίδερο τῆς μέρας
καφετιές πτυχώσεις ὀνείρων
κρόσια ἑνός κόκκινου σύννεφου
κορμούς δέντρων πού νύχτες καί νύχτες
τό ποτάμι ξέσυρε τῶν δακρύων σου.

Γιά τήν ἀμείλικτη σοβαρότητα τῶν ἑορτῶν
μαῦρο ἔραβες παντελόνι καί γιλέκο κομψό
σιδερωμένο λευκό πουκάμισο
μέ χρυσοποίκιλτα μανικετόκουμπα
δῶρο ἀπό τό γέλιο τῆς καλῆς σου.

Μέ τή μαύρη ἔβαφες οὐγία μολυβιοῦ
τό μουστάκι
λίγα μαλλιά στούς ωραίους κροτάφους

Εὐγλωττος ὁμορφιάς
ἢ καθυστερημένος λάτρης τῆς ἀθωότητας.

Καί μέ χέρι τρυφερό νά πολλαπλασιάζεις
τόν ἀνθισμένο ἀέρα μιᾶς διστακτικῆς μυγδαλιᾶς
ἐκεῖ στόν μαχαλά τῶν Τούρκων
μέ τίς παλιές ἀγροικίες
στά πλάγια τῆς Τύμφης, στόν Μπέρκο
σιμά στό 583 τάγμα πεζικοῦ
καί στά χέρσα Ζωτέικα.

Μία φτώχεια χαμηλοτάβανη μέ κρεμασμένα σταφύλια
ρόδια καί κυδώνια.

Στό ντέφι σου ξετυλίγονται
γητειές γλῶσσες θρόμβοι αίματος

στόν ἦχο ενός παλιού βελούδου

αἶγες ἀκούγονται μονοκέρατες
φαρμάκι κόκκινο
ἀνήσυχος ψαλμός κυπαρισσιῶν στίς ἀλέες.

Τρεῖς ὕψωσες κατακόρυφα κοῖτες ποταμῶν
ἡττημένος καί νευρικός
τό δειλινό νά σβήσει πένθος τοῦ ὀρίζοντος
μέ τρομπέτα καί ματογυάλια τροτσκιστικά
(δῶρο Καταλανοῦ συντρόφου)
μύρισε δυόσμο καί θυμάρι
σέ μυστική ἀνοιξη.

Ἀμπάζ Ἀμπάζ
ἀλλιῶς θαύμασες τά πράγματα
μέ λυκίσια μάτια
καί ρολοί τσέπης, πιθανῶς κειμήλιο
καθώς στόν ἀνοιχτό οὐρανό
περιστροφικές κάργιες φώναζαν βοήθεια.

5.8.2008

ΤΟ ΔΩΜΑΤΙΟ 201 ΕΝ ΔΕΛΦΟΙΣ Ή ΤΙ ΕΛΕΓΕ Ο ΜΑΣΤΟ-
ΡΑΣ ΑΛΕΞΗΣ ΖΩΤΟΣ ΣΤΗΝ ΚΑΛΗ ΤΟΥ ΤΟΝ ΧΕΙΜΩΝΑ
ΤΟΥ 1952, ΜΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, ΚΑΘΩΣ ΕΦΕΥΓΕ ΓΙΑ ΤΑ
ΒΑΛΚΑΝΙΑ, ΣΤΙΣ ΟΧΘΕΣ ΤΟΥ ΔΝΕΙΠΕΡΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ
ΒΙΣΤΟΥΛΑ, ΓΙΑ ΤΟΞΩΤΑ ΠΕΤΡΙΝΑ ΓΕΦΥΡΙΑ ΚΑΙ ΞΕ-
ΡΟΛΙΘΙΕΣ.

Ἐπλυνε τό παράθυρο μέ τή σελήνη
ἀπό τίς γλῶσσες τῶν πουλιῶν
καί καθώς θρηνοῦσε γοερά
ὁμορφη κι ἀχτένιστη
παλιά ἀρβανίτικα τραγούδια

μελάνι ἔσταξε ἔνθερμη στίς κουρτίνες

Καί κάρφωσε στά μάτια της
χρυσά καρφιά κι ἀλεύρι
ζυμώνοντας μ' ἀγκάλη ἀνοιχτή
κι ἀρθριτικά δάχτυλα
ψωμί γιά μακρινά ταξίδια
σαράντα πέντε χρειάζεται χρόνους ὁ γῦρος τῆς καρδιάς.

Ἐμοιαζε ἄπιαστη
σάν τό ρυάκι τοῦ πρωιοῦ τῶν ἄστρων
μέ χεῖλη ἀγριοπαπαρούνας
ἀνεμῶνες στά λακάκια της.